

ת"פ 46844/12/19 - אורה יניב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 46844-12-19 יניב נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המעוררת	אורה יניב
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

פסק דין

לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב יפו (כב' השופט ד' סעדון) מיום 10.11.19 (להלן - "בית משפט קמא").

רקע דיוני

נגד המעוררת הוגש כתב אישום בבית משפט קמא בו יוחסו לה שתי עבירות: בנייה ללא היתר ושימוש אסור במבנה שנבנה ללא היתר. על פי כתב האישום, הבניה הייתה בין השנים 2014 ל- 2016. המבנה הוא הרחבה של דירת המעוררת ושימוש אסור לצרכי מגורים בהרחבה.

מעיון בתיק בית משפט קמא עולה כי ביום 16.4.19 הורשעה המעוררת על פי הודאתה בעובדות כתב האישום. הדין נדחה בעיקר על מנת לאפשר למעוררת לקבל היתר בנייה. סופו של דבר שביום 10.11.19 טענו הצדדים לעונש וניתן גזר דין. ראוי לציין כי עד למועד מתן גזר הדין ולמעשה עד היום לא עלה בידי המעוררת להסדיר אצל הרשויות היתר בנייה.

גזר הדין ניתן בהסכמת הצדדים והוא קנס בסך 25,000 ש"ח שישולם בתשלומים וצו הריסה. באשר לתשלומי הקנס הוסכם בין הצדדים כי יהיו רשאים לטעון באופן "חופשי". המשיבה עתרה לחיוב בתשלום הקנס ב- 10 תשלומים חודשיים ואילו בא כוח המעוררת ביקש שהקנס ישולם בתשלומים בגובה 1,000 ש"ח כל תשלום. סופו של דבר שבית משפט הלך בדרך הביניים והורה כי הקנס ישולם ב- 15 תשלומים.

טיעוני הצדדים

הערעור שלפני מכוון אל עבר תשלום הקנס. אני מפנה תשומת הלב אל דבריה של המערערת בדיון שהתקיים לפני. למעשה מבקשת המערערת רחמים מבית המשפט. משום מצבה הכלכלי הקשה, לשון המעטה, אין בידה כדי לשלם הקנס.

עמדת המשיבה לערעור פשוטה בתכלית ולמעשה מובנת ביותר. באשר לקיום צו ההריסה, ברור הוא שיש לקיימו אלא שהוסכם כי ביצוע ההריסה יידחה עד לתקופה המרבית, דהיינו עד ליום 10.11.20. באשר לקנס, עמדת המשיבה היא שלא נפלה טעות בידי בית המשפט עת הורה שהקנס ישולם ב- 15 תשלומים.

דיון והכרעה

בבוא ערכאת הערעור להעביר תחת שבט הביקורת את פסק דינו של בית משפט קמא, בוחן הוא שמא נפלה טעות על פני הפסק. בחינה זו תביאנו ללא ספק למסקנה כי לא נפלה טעות משפטית כלשהיא ואף לא טעות אחרת. לפני בית משפט קמא הוצג הסדר טיעון סביר ביותר נוכח עובדות כתב האישום שבהן הודתה המערערת. המערערת עתרה לחלק את הקנס ל- 25 תשלומים ואילו המשיבה עתרה לחלקו ל- 10 תשלומים. החלטת בית משפט קמא לפרוש את תשלום הקנס ל- 15 תשלומים אף היא סבירה בנסיבות המקרה וטיעוני הצדדים לפניו.

אף על פי כן, ובאופן חריג ביותר שמא אומר חריג שבחריגים, אך ורק משיקולי מצב כלכלי קשה ביותר של המערערת ומשפחתה מצאתי להקל עמה בדיון.

שמעתי בקשב רב דברי המערערת ואחיה אשר תמך בה בדיון לפני. לפני אישה קשת יום ולמודת סבל. נסיבות חייה של המערערת קשים ביותר. בחלוף הזמנים מאז בנתה את הבניה הבלתי חוקית, נחתו עליה מכות קשות: משפחתיות וכלכליות. המערערת התאלמנה מבעלה, שנפטר בעקבות מחלה סופנית, אשר למעשה היה עמוד התווך במשפחתה. מותו היה בבחינת אבדן עמוד התווך ולמעשה הביא לקריסת המערערת וכדבריה: "חוויו אובדן מאוד קשה. בעלי היה הכל ועשה הכל". ככל שעולה מדבריה בעבר, ניהל בעלה המנוח של המערערת עסק של מסעדה בבני ברק, אשר הותיר חובות כבדים לעיריית בני ברק. מעבר לכך, עקב מצבה הכלכלי צברה המערערת חובות רבים ושונים. משום מצוקתה נפגעה המערערת מבחינה נפשית ונזקקת לטיפול תרופתי.

אין ספק כי בחלוף הזמן מאז גזר הדין כמו גם כיום, אין בידי המערערת כדי לשלם הקנס. יש לעיתים על בית משפט זה, לנקוט במידת הרחמים. אני מדגיש "בית משפט זה" שהרי בית משפט קמא לא טעה בדבר ואף שקל השיקולים שהיו לפניו על פי הנתונים הרלבנטיים. משום כך, התערבותי בגזר הדין אין בה ולו שמץ ביקורת על בית משפט קמא ועל פסיקתו.

בנסיבות הקיימות, הקשות ביותר אני מורה על הקלה בגובה הקנס כמו גם בפריסת תשלומיו.

אני מורה על הפחתת הקנס בסך 25,000 ש"ח לסכום של 15,000 ש"ח.

הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 20.5.20.

צו ההריסה יעוכב עד ליום 10.11.20.

בשולי פסק דין זה ולאז דווקא משום אי החשיבות מצאתי לחזור ולהדגיש כי התוצאה העונשית של פסק הדין הינה חריגה בכל מובן שהוא. ההקלה המשמעותית בדין לא באה אלא משום מקרה מיוחד, קשה ומעורר הרחמים שלפני.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.